

[Tholstrup.]

har mange flere medlemmer end de 8. Der bliver altså færre, men til gengæld gode råd.

Det ærede medlem kom med et eksempel på øget effektivitet i industrien og sagde, at industriproduktionen i 1939 var på små 3 milliarder kr., nu var den 12 milliarder kr., det var altså en firdobling, og så havde industrien nu dobbelt så mange mennesker; ja, så kunne man jo godt sige, at der er produceret dobbelt så meget pr. enhed. Men når priserne er steget til godt det dobbelte, bliver det dog nøjagtig det samme. Når altså den dobbelte indsats af mennesker i industrien ikke har kunnet give større resultat, end vi havde før, hvad så med hele den tekniske udvikling, der har fundet sted i de samme år, Marshallhjælpen, de nye maskiner o. s. v., hvor er så virkningen af disse ting? Den er altså gået tabt, vi har overhovedet ingen fremskridt fået, fordi industrien ikke er i stærk konkurrence; derfor er der ikke sket noget fremskridt på effektivitetens område. Det var altså et forkert regnestykke, det ærede medlem stillede op. (*Weikop*: Nej!). Jo, når priserne er fordoblet og antallet af beskæftigede er fordoblet — det er dog en firdobling — og når produktionen kun er firdoblet, mangler vi det, der skal ovenpå, det, der skal være udtryk for tiltagende effektivitet.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard hævdede, at vort forslag ikke egnede sig til anvendelse, og at det ikke gik at forbyde aftalerne. Jeg siger: tværtimod, det vil gøre det lettere for erhvervslivet, som bliver fri for at rende tilsynet på dørene for at få godkendt priser o. s. v.; erhvervsfolkene ved på forhånd, at de kun har sig selv at støtte sig til, og det er meget sundere. Det ærede medlem var iøvrigt også inde på betragtningen om, at det var et indgreb i kontraktfriheden, hvad der altså, som jeg lige har påvist overfor det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, er en fuldstændig forkert opfattelse. Derefter gik det ærede medlem efter en stille undren over til at

behandle regeringsforslaget, og denne undren må igen tilskrives manglende opmærksomhed ved tidligere behandlinger af prisloven, hvor jeg har udtalt, at vi kun har brug for een paragraf, gående ud på, at alle aftaler er forbudt.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at jeg stadigvæk tror på liberalismen, og jeg vil ikke have staten til med lovindgreb at bevare næringsfriheden på den måde, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på. Jeg vil derimod have lovgivningen til at ophæve særrettighederne og de lovskabte monopoler, og det er jo noget helt andet. Men så kom der en meget morsom udtalelse af det kommunistiske medlem, en udtalelse, som jeg ikke rigtig kan få til at harmonere med den kommunistiske indstilling, nemlig at prisaftaler ikke bør være tilladt, før de er blevet godkendt. Medens den kommunistiske politik hidtil er gået ud på at betragte monopolerne som noget, man i det hele taget ikke kunne tillade sig at have, kan de altså nu godt tolereres, når bare de er blevet godkendt i forvejen. Ja, sådan kan man jo vende op og ned på begreberne. Jeg troede ellers, det ærede medlem hr. Aksel Larsen var klar, det plejer han at være; men her er det altså blevet lidt grumset.

Regeringsforslaget er som sagt en stor skuffelse for os. Vi havde håbet på, at man ville frem til en klarere og enklere lov, som havde til formål at modvirke monopoler i stedet for at kontrolere dem, som ganske simpelt ikke ville tillade særrettigheder på andres bekostning, i stedet for at sådanne blot skulle anmeldes og registreres. De årsager, som omtales i trustkommissionens betænkning, er der lagt for ringe vægt på, og det er jo netop ved at fjerne årsagerne, at man først og fremmest kan få de uheldige virkninger ud af verden. Vi fremsætter derfor et forslag til en antimonopollov og har hertil brugt de bedste erfaringer fra andre lande — som omtalt i den skriftlige fremsættelsestale i går.

Lovforslaget er delt i to hovedafsnit, nem-